

РЕШЕНИЕ

№ 716

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жения Димитрова

Членове: Величка Борилова
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Елеонора Тр. Михайлова
като разгледа докладваното от Жения Димитрова Въззивно търговско дело № 20221001000467 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба от НАП против решение № 134/21.02.2022 г. по т.д.№ 1113/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-21 състав, с което е отхвърлен предявеният от въззивника иск против „КЕМИРА“ ООД, ЕИК 131443831 с правно основание чл.694 ТЗ, да се приеме за установено, че публичните вземания в общ размер от 973996 лева, от които главница в размер на 491186 лева и лихви към 07.12.2020 година в размер на 482810,09 лева, включени в одобрен от съда списък на приети вземания са с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, като обезпечени със запор, наложен с Постановление изх.С180022-022-0075256/09.10.2018г, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-София, вписан в ЦРОЗ под №2020122900420.

Решението е постановено, при участието на синдика на „Кемира“ ООД, на осн.чл.694, ал.4 ТЗ.

В жалбата се излага, че постановеното решение е неправилно – постановено в нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл.722, ал.1,

т.1 ТЗ е императивна и не подлежи на стеснително тълкуване, Разпоредбата на чл.638, ал.4, изр.2-ро от ТЗ не е приложима по отношение на наложените запори, по реда на ДОПК. Претендира се неговата отмяна и постановяване на решение по съществото на спора, с което исковата претенция да бъде уважена, както и да се присъдят направените разноски.

Против жалбата е подаден писмен отговор на „Кемира“ ООД/н/, с който се моли решението да бъде потвърдено.

Съдът по предмета на спора съобрази следното:

Предявен е иск с правно основание чл.694 ТЗ.

В исковата си молба ищецът НАП излага, че с решение № 260490/04.12.2020 година, постановено по т.д.1500 по описа за 2020 година на Софийски градски съд, ТО, VI-10 състав е обявена неплатежоспособността на „Кемира“ ООД и е открито производство по несъстоятелност срещу търговеца, като решението е вписано по партидата на длъжника. На 24.02.2021 година по партидата на длъжника е обявен списък на приетите от синдика вземания на кредитори на дружеството в срока по чл.685, ал.1 ТЗ, в който са включени всички публични вземания, предявени с молба. В срока по чл.690 ТЗ е депозирано възражение, като същото е разгледано и с определение № 263026/04.06.2021 година, постановено по т.д.1500/2020 година по описа на СГС, възражението на НАП е оставено без уважение. С Постановление изх.С180022-0075256/09.10.2018г, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-София, е вписан в ЦРОЗ под №2020122900420 особен залог, даващ право на предпочтително удовлетворяване на публичните вземания по реда на чл.722, ал.1, т.1 ТЗ. С молбата за предявяване на вземането горното е приложено, поради което моли съда да постанови решение, с което признае за установено, че вземането на НАП, включено в списъка на приетите вземания на „Кемира“ ООД/н/ привилегировано.

Ответникът „Кемира“ ООД /в несъстоятелност/ е депозирал отговор, с който е изложил съображения за недопустимост и неоснователност на предявения иск, като моли съдът да постанови решение, с което отхвърли предявения иск.

По валидността и допустимостта на постановеното решение, съдът следи служебно дори и при липса на оплаквания, на осн. чл.269 ГПК.

Процесуалната допустимост на иска по чл.694, ал.1 ТЗ се определя от наличието на процесуална легитимация на ищеца. За да е налице процесуална легитимация лицето, което предявява иска следва да има качеството кредитор на несъстоятелността, като следва същият да е направил възражение, което да е отхвърлено, а искът да е предявен в предвидения преклузивен срок.

Видно от публично обявените обстоятелства в търговския регистър е, че с решение № 260490/04.12.2020 година, постановено по т.д.1500 по описа за 2020 година на Софийски градски съд, ТО, VI-10 състав е обявена неплатежоспособността на „Кемира“ ООД и е открито производство по несъстоятелност срещу търговеца, като решението е вписано по партидата на длъжника. По партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ е обявен списък на приетите от синдика вземания на кредитори на дружеството в срока по чл.685, ал.1 ТЗ, в който са включени всички публични вземания, предявени с молба, като същите са с поредност на удовлетворяване чл.22, ал.1, т.6 ТЗ. В срока по чл.690 ТЗ е депозирано възражение от НАП, като същото е разгледано от съда по несъстоятелността и с определение № 263026/04.06.2021 година, постановено по т.д.1500/2020 година по описа на СГС, вписано с №20210707172636 по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ, възражението на НАП е оставено без уважение. Искът е предявен на 18.06.2021 година по пощата, видно от клеймото на пощенския плик, приложен към делото.

Предявеният иск е относно поредността на удовлетворяване на вземането на НАП на публични вземания общо в размер на 973996 лева, от които главница в размер на 491186 лева и лихви към 07.12.2020 година в размер на 482810,09 лева, включени като необезпечени в одобрен от съда списък на приети вземания с определение № 263026/04.06.2021 година, постановено по т.д.1500/2020 година по описа на СГС, вписано с №20210707172636 по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ, за които липсва спор, че са предмет на Постановление изх.С180022-022-0075256/09.10.2018г, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-София и вписан в ЦРОЗ под №2020122900420 особен залог.

Няма спор, че такъв иск е допустим, като в тази хипотеза предмет на иска по чл.694, ал.1 ТЗ е съществуването на привилегията на приетото с определението по чл.692, ал.4 ТЗ вземане.

Спорен е въпросът, при наличието на постановление, издадено от публичния изпълнител преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и вписване на запора в ЦРОЗ след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност какъв е характера на вземането и следва ли да се ползува с привилегията по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, тъй като вписването в ЦРОЗ не е елемент от фактическия състав.

Съгласно чл.722, ал.1, т.1 ТЗ вземанията, възникнали до откриването на производство по несъстоятелност, обезпечени със залог или ипотека, или запор и възбрана, вписани по реда на ЗОЗ се ползват с право на предпочтително удовлетворение от получената сума при реализацията на обезпечението.

Нормата на чл.722, ал.1, т.1 ТЗ следва да се тълкува систематически с нормата на чл.638, ал.4 ТЗ, изключваща противопоставимост на такива мерки след откриване на производство по несъстоятелност, поради което се налага извода за стеснително тълкуване на разпоредбата, а именно, че вписването в ЦРОЗ трябва да е направено преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност.

Вземането не може да се ползува с привилегията по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ е извод, който следва и от правната природа и последици на вписването по реда на ЗОЗ. Вписването няма за последица създаването на право на предпочтително удовлетворение, а има за цел непротивопоставимост на правата на обезпечения кредитор /чл.12, ал.2 и чл.30, ал.1 ЗОЗ/, като вписаното обстоятелство се счита известно на третите лица от момента на вписването. Вписването създава и предимство при конкуренция на различните способности на принудително реализиране на заложеното право, тъй като вписването осуетява пристъпване към изпълнение от страна на заложния кредитор.

Вписването на запор по реда на З О З не дава право на вискателя да се удовлетвори предпочтително от имуществото, върху което е учреден запора, като такова право не може да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност. Вписването на запора по реда на ЗОЗ, има за цел да противопостави правата на лицето, в чиято полза е вписан на правата на кредитора, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху имуществото. Залогът, вписан след запора върху същото имущество, не може

да се противопостави на правата на вписалия заповор, по силата на чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 от ЗОЗ. В този случай вписалият залог има качеството хирографарен кредитор. Вписването на обезпечителните мерки, конкретно заповор, по реда на ЗОЗ има за цел не право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложеното право. С оглед чл.32а от ЗОЗ, вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява изпълнение от заложения кредитор в случай, че то не е вписано от него преди това. С разпоредбите на чл. 200 от ДОПК и чл.202, ал.1 и ал.3 ДОПК е определен релевантният момент на налагането на заповор /както на изпълнителния, така и на обезпечителния заповор/ и това е денят на получаване на заповорното съобщение от банката или от третото задължено лице. От наложения обезпечителен заповор не произтича привилегия на кредитора за предпочтително удовлетворяване на вземанията, за чието обезпечаване е наложен заповорът, от сумите по заповориранияте банкови сметки. Разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ регламентира, че привилегиата на вземането възниква от вписването на обезпечителния заповор по реда на ЗОЗ, поради което релевантен за поредността на удовлетворяване на вземането е не моментът на налагането на заповор по реда на ДОПК /с издаването на постановление на публичния изпълнител по чл. 200 от ДОПК и връчването на заповорните съобщения/, а датата на вписването му в Централния регистър на особените залози по реда на ЗОЗ, съгласно чл.12, ал.2 от ЗОЗ. От този момент той става противопоставим както на третите лица, от кръга на тези, посочени в цитираната норма - кредитори на същия длъжник в полза на които при условията и по реда на този закон се учредява залог върху вземане или върху продадено, отдадено на лизинг или заповорирано имущество. Вписването на заповор в ЦРОЗ поражда действието занаяпред. Същото не е елемент от фактическия състав на налагането му, но е от значение за неговата противопоставимост на трети лица при конкуренция с правата на други кредитори от кръга на тези по чл.12, ал.2 от ЗОЗ. Привилегиата на вземането следва да е налице към датата на откриване на производството по несъстоятелност, тъй като е недопустимо след тази дата чрез действия на кредитора или на длъжника да се променя редът за удовлетворяване на вземанията в универсалното принудително изпълнение, каквото представлява производството по несъстоятелност.

Датите на вписване на процесните запови, наложени по реда на ДОПК, в ЦРОЗ, следват датата на откриване на производство по несъстоятелност на ответника, което е в противоречие с разпоредбата на чл.638, ал.4 изр.3 от ТЗ, съгласно която след откриване производство по несъстоятелност не могат да се налагат обезпечителни мерки по реда на ДОПК или ГПК. Това обуславя извода, че за НАП не съществува привилегията, предвидена в чл. 722, ал.1, т. 1 от ТЗ. Вписването в ЦРОЗ след откриване на производството по несъстоятелност на запов, наложен преди откриването на производството по несъстоятелност, не може да бъде противопоставено на останалите кредитори на несъстоятелността.

Гореизложеното обуславя извода, че вземането не се ползува с привилегия по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

Поради съвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 134/21.02.2022 г. по т.д.№ 1113/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-21 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от получаване на съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____